

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Tribunale di Genova* — 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas darbo sutartis (OL L 175, p. 43) išaiškinimas — Neterminuotų darbo santykių atsiradimas pažeidus normas, reglamentuojančias paeiliui sudaromas terminuotas darbo sutartis — Galimybė taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą sudarant darbo sutartis su viešojo administravimo institucija

Rezoliucinė dalis

1999 m. kovo 18 d. sudarytą Bendrąjį susitarimą, pridėtą prie 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas darbo sutartis reikia aiškinti taip, kad jis iš esmės nedraudžia nacionalinės teisės aktų, kurie viešojo sektoriaus darbdavio piktnaudžiavimo paeiliui sudarant terminuotas darbo sutartis arba nustatant terminuotas darbo santykius atveju nenumato, kad jie būtų pakeičiami neterminuotomis darbo sutartimis arba neterminuotais darbo santykiais, nors toks pakeitimas numatytas sudarius darbo sutartis su privataus sektoriaus darbdaviu arba nustatčius su juo darbo santykius, jeigu šie teisės aktai numato kitą veiksmingą priemonę, skirtą išvengti viešojo sektoriaus darbdavio piktnaudžiavimo paeiliui sudarant terminuotas darbo sutartis ir, esant reikalui, už tai nubausti.

(¹) OL C 156, 2004 6 12.

2006 m. rugsėjo 7 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas (*Supremo Tribunal Administrativo* (Portugalija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Fazenda Pública prieš Organon Portuguesa — Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda*

(Byla C-193/04) (¹)

(Netiesioginiai kapitalo pritraukimo mokesčiai — Direktyva 69/335/EEB — Ribotos atsakomybės bendrovės kapitalo dalių perleidimas)

(2006/C 261/03)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supremo Tribunal Administrativo

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Fazenda Pública

Atsakovė: Organon Portuguesa — Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Supremo Tribunal Administrativo* — 1969 m. liepos 17 d. Tarybos direktyvos 69/335/EEB dėl netiesioginių mokesčių, taikomų kapitalui pritraukti (OL L 249, p. 25), su pakeitimais, padarytais 1985 m. birželio 10 d. Tarybos direktyva 85/303/EEB (OL L 156, p. 23), 4 straipsnio 3 dalies, 10 straipsnio c punkto ir 12 straipsnio 1 dalies e punkto išaiškinimas — Atlyginimo už kapitalo dalių perleidimo notarinio dokumento sudarymą suderinamumas su šiomis nuostatomis

Rezoliucinė dalis

1969 m. liepos 17 d. Tarybos direktyva 69/335/EEB dėl netiesioginių mokesčių, taikomų kapitalui pritraukti, iš dalies pakeista 1985 m. birželio 10 d. Tarybos direktyva 85/303/EEB, nedraudžia tokių nacionalinės teisės aktų, kurie numato, kad už kapitalo dalių perleidimo, kuris yra nesusijęs su bendrovės kapitalo padidinimu, notarinio dokumento sudarymą reikia mokėti fiksuoto dydžio ir (arba) kintamo dydžio, priklausančio nuo perleidžiamų kapitalo dalių vertės, atlyginimą.

(¹) OL C 156, 2004 6 12.

2006 m. rugsėjo 7 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas (*Gerechtshof te Arnhem* (Nyderlandai) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *N prieš Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo*

(Byla C-470/04) (¹)

(Laisvas asmenų judėjimas — EB 18 straipsnis — Įsisteigimo laisvė — EB 43 straipsnis — Tiesioginis apmokestinimas — Numanomų pajamų iš esminio akcijų paketo apmokestinimas perkeliant mokestinę buveinę į kitą valstybę narę)

(2006/C 261/04)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Gerechtshof te Arnhem

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: N

Atsakovė: Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Gerechtshof te Arnhem* — EB 18 ir 43 straipsnių išaiškinimas — Laisvas asmenų judėjimas — Įsisteigimo laisvė — Mokestinė prievolė, atsirandanti dėl gyvenamosios vietos perkėlimo į kitą valstybę narę — Ūkinės veiklos vykdymas šioje valstybėje — Pajamų mokestis, remiantis numanomu pelnu iš esminių bendrovės akcijų dalių pardavimo — Garantijos pateikimas už mokėjimo atidėjimą

Rezoliucinė dalis

1. EB 43 straipsniu gali remtis toks Bendrijos pilietis, kaip ieškovas pagrindinėje byloje, kuris, perkėlęs savo gyvenamąją vietą, gyvena vienoje valstybėje narėje ir turi visas kitoje valstybėje narėje įsteigtų bendrovių akcijas.
2. EB 43 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis valstybei narėi įtvirtinti tokią kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamą pajamų apmokestinimo tvarką, mokesčių mokėtojiui iš šios valstybės narės persikėlus gyventi kitur, pagal kurią, siekiant atidėti šio mokesčio mokėjimą, reikia pateikti garantijas ir pagal kurią visiškai neatsižvelgiama į pajamų sumažėjimą, kuris gali vėliau atsirasti suinteresuotajam asmeniui persikėlus gyventi kitur ir į kurį nebuvo atsižvelgta priimančiojoje valstybėje narėje.
3. Dėl Bendrijos teisę pažeidžiančio reikalavimo pateikti garantiją atsirandanti kliūtis negali būti panaikinta atgaline data vien grąžinus šią garantiją. Šiam vertinimui akto, kuriuo remiantis garantija buvo grąžinta, forma neturi jokios reikšmės. Kai valstybė narė numato palūkanų mokėjimą, grąžinus pažeidžiant Bendrijos teisę reikalaujamą garantiją, šios palūkanos taip pat mokėtinos Bendrijos teisės pažeidimo atveju. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo pateiktas gaires bei laikydamasis lygiavertiškumo bei veiksmingumo principų, turi įvertinti, ar aptariama valstybė narė yra atsakinga už žalą, atsiradusią dėl pareigos pateikti tokią garantiją.

⁽¹⁾ OL C 31, 2005 2 5.**2006 m. rugsėjo 7 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas Europos Bendrijų Komisija prieš Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę**(Byla C-484/04) ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Socialinė politika — Darbuotojų sauga ir sveikatos apsauga — Direktyva 93/104/EB — Darbo laiko organizavimas — 17 straipsnio 1 dalis — Išimtis — 3 ir 5 straipsniai — Teisė į minimalų dienos ir savaitės poilsio laiką)

(2006/C 261/05)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama G. Rozet ir N. Yerrell

Atsakovė: Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, atstovaujama M. Bethell ir E. O'Neill, barrister K. Smith

Dalykas

Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — 1993 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyvos 93/104/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų (OL L 307, p. 18) 17 straipsnio 1 dalies pažeidimas — Išimties apimtis — Poilsio laiką reglamentuojančių nuostatų įgyvendinimas

Rezoliucinė dalis

1. Darbuotojams, kuriems dalis darbo laiko nėra skaičiuojama ar iš anksto nenustatoma, arba ją gali nusistatyti pats darbuotojas, taikydama 1993 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyvos 93/104/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų, iš dalies pakeistos 2000 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/34/EB, 17 straipsnio 1 dalyje numatytą išimtį ir nepriimdama priemonių, reikalingų darbuotojų teisėms į dienos ir savaitės poilsio laiką įgyvendinti, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 17 straipsnio 1, 3 ir 5 dalis.
2. Priteisti iš Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 31, 2005 2 5.